

POKALONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a pochylone.

sg m N pokålony (1). ◇ f N pokålona (1). ◇ pl N m pers pokål(e)ni (1).

[Składnia dopełnienia sprawcy: pokalony przez kogo.]

Sł stp s.v. pokalić, Cn, Linde brak.

Splamiony grzechem, zhańbiony (3) :

pokalony czym (1): wedle práwá/ áni tym ktorzy iáką złoćią álbo ízkárádofćią żywotá fą pokaleni [...] vliczki żadnego dośtoieńtwa nie máią być otworzone. GroicPorz b2v; [Wipądz szdvsze moyey [...] Sprosnoczy poganskye, a egipskye ktorimy yest przeszmyę barzo pokalyona ModlKobiet 15].

pokalony w czym (1): I różłali nyewinną krew fynow y corek fwych/ [...] Ták iż w oney krwi zyemyá ich byłá zaráżona/ W onych íprofnych vczynekach ich byłá pokalona LubPs Y3v.

a. Splamiony rytualnie (1) : *Ktożkolwyek nye w tym domu báránká będzýe pożywał/ pokalony yeft KromRozm III O4.*

Synonimy: oszkaradzony, oszpecony.

Cf NIEPOKALONY, POKALIĆ

MZ